



Universitätsbibliothek Paderborn

Dormi Secvre: Vel Cynosvra Professorvm Ac Stvdiosorvm Eloqventiæ,

in qua Centvm Et Viginti Themata Oratoria. Non Solvm Stvdiosis, Sed &
Professoribus eloquentiæ, ac pietatis veræ amantibus utilissima &
pernecessaria explicantur ; Cum Indice rerum atq[ue] verborum locupleti

Tympe, Matthäus

Coloniæ Agrippinæ, 1650

LXIX. Corporis bona in utramque partem, ut vel maximè noceant; vel
prosint; habere par meritum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38994

Cic. pro Ar-
chia Poeta
vocat san-
ctos. Plato. 2
de Rep. Deo-
rum filios

multitudinem agrestem & dispersam in civitatem congregatam, & ex immani vita ad humanitatem & civiles mores deductam fuisse.

Plato cum monuit, ne quis Poëtam sibi faceret inimicum intellexit Poëtam lascivum & criminatorem, qui quadruplaturā & profiterur, & factitat, facinorosè innocentissimos insectando, qui non ex civitatibus solùm, sed ex totius terræ finibus ejiciendus, & exterminandus est.

Vbi argumenta adversarij everteris, ad ipsum convertenda erit oratio, idemq; interrogandus, num adhuc in sententia persistat. Post amplificationis causa laudibus extolles Poëtas.

In PERORATIONE excitabis studiosos, ut Poëtas petulantes & impuros pessudent, honestos verò & graves, tanquam veritatis amantissimos colant.

LXIX. CORPORIS BONA IN VTRAM-
que partem ut vel maxime noceant, vel
profint, habere par
meritum.

IN EXORDIO reprehendese eos, qui intemperie quaedam acti quidvis contemnunt, si alicujus delicti subinde prabere videatur occasionem. Mirificè mihi semper eorum placuit consuetudo, qui de re quavis non ante sententiā ferendā putant, quàm perspexerint quem in finem ea sit comparata, aut inventa, minimè verò se mihi probat remerarium, & imprudens quorundam quidvis traducendi consilium, quod incommodorū nonnullorum sit occasio: quales & quæ corporis dicuntur bona, quòd iis nonnulli sint abusi, nacta sunt immeritò censores, quos si brevi oratione refellerè, Corporisque bona in libertatem assererem, & quemadmodum noceant, quemadmodum profint, demonstrarè, arbitratus sum me abs re non esse facturum, Vestrū erit A. pro ea, qua estis humanitate, de re velut dome;

domestica dicentem, qua par est, & attentione & benevolentia prosequi. Meum verè, orationem sic attemperare, ut & prolixitas vobis molesta non sit, & quod ad rem pertineat, nihil videatur prætermis-
sum.

NARRATIONIS loco, qua sint ea, de quibus sermo est, Corporis bona expones. Sunt autem, forma, quam in Officiis Cicero dignitatem nominat in viris, venustatem in fœminis: vires, seu robur & fortitudo: valetudo, & quinque sensus exteriores.

CONFIRM. I. Locus divisione explicabitur: Vel horum aliqua nunquam habuimus, vel habuimus atque amissimus. Si non habuimus, proderit patienter caruisse, exemplo S. Audomari Episcopi, de quo accepimus, quòd eum in cœcitatem incidisset, ad eam adamaverit, ut sibi visum restitui nollet, atq; cum redditus esset per merita S. Vedasti, à Deo adimi eundem rursus exoravit. Dydymo illi Alexandrino ad eum non obfuit esse cæcum, ut hoc veluti instrumento summam adierit doctrinam: se-
cus autem, si impatientia quadam molestè feramus, nobis hæc à Deo data non esse.

Si verò habuerimus, virtutum commodissima nobis præstabunt instrumenta, si modò iis rectè uti voluerimus: quemadmodum & contra vitiorum aptissima erunt fomèta, si aliorum quam in quem usum nobis sunt data, conferamus. Si amiserimus, exemplum nos Tobiaë sanctiq; Iob satis docet, & obesse & prodesse posse eorum amissionem. Obfuisse namque viris illis sanctissimis, si uxoribus dicto audientes fuissent.

II. Locus singula corporis bona expendit FORMA à Gen. 18, 14. doctis appellari solet virtutis occultæ & latitantis Deut. 2. 2. argumentum. Obfuit hæc Paridi, totique vrbi 1. Reg. 21. Trojanæ, Menelao, atq; universæ Græcorum na- Paral. 11. tioni. LIVRES profunt, si pro Reipub. utilitate iis Livius li. 7. utamur: uti inter cæteros Romanos Decii, Tor- Dec. 1. De Milone,

Vide in Pa-
nario P. Bu-
sai locum de
Impatientia.

*Cyoton.
Gell.*

quati, Corvini, inter Iudæos Samson, David; inter Christianos Constantinus, Theodosius uterque; iis usi fuerunt. Oberunt si imitemur Og regem Basan; (cujus lectus ferreus, Deuter. 3. v. 11. novem dicitur fuisse cubitorum,) & reliquos gigantes, Babylonios item in cælum usque erigere turrim conantes. VALETUDO prodest ad Deum promptius colendum Obest ejus prosperitas, divini cultus oblivionem inducens, & ad luxuriam plurimum impellens. *Inter SENSUS nobilissimus* reliquorum Visus quod obesse queat, satis indicat, quod Christus oculos erui jubeat: si offendiculo sint: quod verò profint, omnium scientiarum inventio argumentum est. Solet enim à Philosophis visus inventionis appellari sensus; quemadmodum AUDITUS doctrinæ, ad quæ illud Paulinum referendum est; *Corrumpunt bonos mores, colloquia prava.* cupidiarum refrænderarum seu laxandarum sensus GUSTUS est, ut TACTUS corporis voluptatum.

CONCLUSIO *adhortabitur Auditores*, tutissimam uti sequantur partem, & quicquid in singulis totius corporis bonis reperiunt commendandum, id totis viribus & nervis consecrentur, quod verò improbum, id velis & remis avertentur.

LXX. IN LAUDEM ELOQUENTIAE.

EXORDIUM *Ab officio tuo, quod declarabis communi omnium judicio: Si nullus inveniri potest, qui non optimo jure artis suæ celebret laudes, quis jure succenseat, si in commendationem dicendi facultatis, cui inuigilo, nonnulla in medium adferat?*

CONFIR. I. *Locus, ab honesto.* Honestati Eloquentiæ studium repugnare nemo sanæ mentis facile affirmaverit, cū ejus præsidio à brutis non solum animantibus, sed etiã ab ipsis hominibus homines distinguantur. *amplificabis hunc locum ab enumeratio-*